

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ- ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET
ELIAS NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 21-11-21 YEAR: 38 NUMBER: 1888

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Λουκ. 10, 38-42, 11, 27-28) 21-11-21

Σήμερα γιορτάζει η Έκκλησία μας, την μεγάλη θεομητορική έορτή τῶν Είσοδίων καί στρέφει τόν νοῦν καί τήν καρδιά μας πρὸς ἐκείνην, πού ἀνεδείχθει «ὁ καθαρὸτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος». Ἀπὸ χθές τὸ βράδυ στὸν Ἑσπερινὸ ἀλλὰ καί σήμερα μέ τὸν Ὅρθρο καί τήν Θεία Λειτουργία, ὠδηγηθήκαμε νοερῶς στήν Ναζαρέτ καί στήν συνέχεια στὸν Ναὸ «ἐτοιμασθῆναι εἰς θείαν κατοίκησιν», ὅπου ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα ἀφιέρωσαν τήν τριετή θυγατέρα τους Μαριάμ. Τὰ ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα τῆς έορτῆς καί ἡ καθ' ὅλου ὑπέροχη ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τὰ ὑπέροχα θεολογικά της μηνύματα, μᾶς μετέφεραν σ' ἄλλες ἐποχές καί σ' ἄλους κόσμους. Οἱ ἱεροὶ ὑμνογράφοι καί οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μέ πλῆθος εἰκόνες καί παρομοιώσεις τονίζουν αὐτήν τήν βασική ἀλήθεια καί ἐξυμνοῦν τήν Παναγία ὡς «ναὸν ἔμψυχον τοῦ μεγάλου Βασιλέως». Ἀκόμη συγκρίνουν τήν Παναγία πρὸς τήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου τήν ὁποία ἀγίασε ὁ Μωϋσῆς κατὰ τήν προτροπή τοῦ Θεοῦ μέ μυστικές πράξεις καί τήν εἶχαν ἀφιερῶσει στήν λατρεία τοῦ Θεοῦ. (Ἐξοδ. 40, 9- 11). Περὶ αὐτοῦ, ἀκούσαμε σήμερα τὸν Ἀπόστολο Παῦλο νά λέγει στοὺς Ἑβραίους ὅτι εἶχε ἡ Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου: **«δικαιώματα λατρείας»**. Γιατί; Διότι μέσα στή σκηνή, ὑπῆρχε ἡ Κιβωτός τῆς Διαθήκης, πού περιεῖχε τίς δύο θεοχάρακτους πλάκες τῶν ἐντολῶν, πού ἔδωσε ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος στὸν Μωϋσῆ. Μέσα στήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου ὑπῆρχε ἡ χρυσή στάμνα μέ τὸ μάνα πού ἔθρεφε τοὺς Ἰσραηλῖτες στήν ἔρημο γιὰ σαράντα χρόνια. Ἀκόμη μέσα στήν Σκηνή ὑπῆρχε ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών, πού ἐβλάστησε θαυμαστῶς γιὰ νά φανεῖ ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ γιὰ τήν λατρεία Του. Ἀνάλογες ἀναφορές καί συγκρίσεις κάνουν οἱ Θεοφώτιστοι Πατέρες καί γιὰ τὸ Χρυσοῦν θυμιατήριον καί τήν Τράπεζα τῶν ἄρτων καί τήν ἐπτάφωτο λυχνία. Σέ αὐτήν προσήρχοντο οἱ Ἰσραηλῖτες, γιὰ νά παρηγορηθοῦν καί νά πάρουν κουράγιο νά συνεχίσουν τήν ζωή τους. Τί ὅμως λέγουν ὅλα αὐτὰ σέ μᾶς τοὺς σημερινούς Χριστιανούς; Ὅτι ἔχουμε τήν Παναγία, στήν ὁποία μποροῦμε νά καταφεύγουμε γιὰ κάθε βοήθεια καί νά ἐλκύουμε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ Παναγία, ἀδελφοί μου, ἔχει «μητρική παρρησίαν» πρὸς τὸν Υἱὸν καί Θεό της καί μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει, ὅπως λέγει καί ἓνα τροπάριο τῆς Ἐκκλησίας: **«Πολλὰ ἰσχύει δέησις μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης»**. Διὰ τοῦτο καί ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, καθὼς καί ὅλοι οἱ ἀπὸ τίς προσβολές τοῦ πονηροῦ καί γενικά τῆς καθημερινῆς βιοπάλης, ἀσθενεῖς, προστρέχουμε στήν Παναγία γιὰ βοήθεια καί προστασία. Ἡ ἱστορία καί ἡ προσωπική πεῖρα βεβαιώνουν ὅτι ὅλους τοὺς προφθάνει μέ τήν Χάριν της ἡ Παναγία. Ἀρκεῖ νά τήν πλησιάσουμε μέ πίστη πρὸς τὸν Υἱὸν της, μέ εὐλάβεια καί διάθεση νά διορθωθοῦμε καί νά προσδεύουμε πνευματικά. Νά πλησιάσουμε τήν Παναγία μέ ἐπίγνωση καί χρεωστικῶς νά τήν μεγαλύνουμε σάν Θεομήτορα γιὰ τήν δική μας σωτηρία. Πράγματι ἀδελφοί μου, ἡ Παναγία εἶναι τὸ τιμιώτατο δῶρο τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τήν γῆ μας. Διότι δι' αὐτῆς ἦλθε στὸν κόσμο ὁ Σωτῆρας μας. Ἡ Παναγία ἦταν ἡ

σκάλα διά τῆς ὁποίας ἐκατέβει ὁ Θεός στήν γῆ γιά νά σώσει τόν σκλαβωμένο ἄνθρωπο καί νά τόν ἀνεβάσει στόν οὐρανό. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, αἰσθανόμεθα τήν Παναγία πιό κοντά μας καί πιό οἰκεία μας, διότι καί ἐκείνη σάν ἄνθρωπος κατανοεῖ τίς θλίψεις μας, τίς στενοχώριες μας, τά προβλήματά μας καί σπεύδει νά βοηθήσει μέ τήν χάρη πού τήν ἔχει προικίσει ὁ Υἱός καί Θεός της. Αὐτήν τήν ἐξαίρετον θέση κατέχει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος στήν Ἐκκλησία καί τίς καρδιές τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Θά ἦταν παράλειψη νά μή ποῦμε λίγα λόγια γύρω ἀπό τοὺς δύο τελευταίους στίχους στό κατά Λουκάν Εὐαγγέλιο πού ἀκούσαμε σήμερα. Εἶναι γεγονός, ὅτι κάθε φορά πού ὁμιλοῦσε ὁ Κύριος στά πλήθη, οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἐθαύμαζαν γιά τήν σοφία καί σύνεση τῶν λόγων Του, προπαντός δέ ἡ αὐθεντικότητα τῆς διδασχῆς Του. Καθώς ὁ Κύριος εἶχε τελειώσει τήν διδασκαλία Του, μιά γυναῖκα μέσα ἀπό τό πλῆθος ἄρχισε νά μακαρίζει τήν μητέρα τοῦ Κυρίου καί ἐδῶ φαίνεται ν' ἀρχίζει ἤδη νά πραγματοποιεῖται ἡ προφητεία τῆς Παρθένου γιά τόν ἑαυτό της: **«Ἰδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί»**. Στόν θαυμασμό ὅμως τῆς γυναῖκας τοῦ ὄχλου, ὁ Κύριος συμφωνῶντας μαζί της, ἀπαντᾷ: **«Μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλλάσσοντες αὐτόν»**. Αὐτά τά λόγια τοῦ Κυρίου, ἀποδιδόμενα σέ ἀπλούστερη νεοελληνική γλῶσσα ἐννοοῦν: *«Πράγματι συμφωνῶ! Μακαρία εἶναι ἡ μητέρα μου, ὅπως λές, ἀλλά κί ἐγώ σοῦ λέω ὅτι μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, πού ἀκούει τόν θεῖο λόγο μου καί τόν τηρεῖ»*. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύοντας τά λόγια τοῦ Κυρίου, ἐπισημαίνει ὅτι, ἐπειδή ἡ Παναγία ἄκουγε τά θεῖα λόγια καί τά τηροῦσε, ἀξιώθηκε τοῦ θείου τοκετοῦ. *«Τά λόγια τοῦ Κυρίου, δέν δείχνουν ὅτι ἀπωθεῖ τήν μητέρα του, ἐπισημαίνουν ὅτι σέ τίποτα δέν θά ὠφελοῦσε τήν Παναγία ὁ τοκετός, ἂν δέν ἦταν συγχρόνως πολύ ἀγαθή καί πιστή»*. Ἐτσι ὁ Κύριος ἐνθαρρύνει τήν γυναῖκα ἐκείνη, νά ἐλπίζει ὅτι κί αὐτή ἀλλά καί κάθε Χριστιανός μπορεῖ νά γίνει εὐτυχισμένος, ὅπως ἡ μητέρα Του, ἂν ἀκούσει τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί τόν τηρεῖ στήν καθημερινή του ζωή. Ἡ μακαριότητα τῆς Παρθένου, ἡ ὑψιστή δόξα της, συνίσταται στό ὅτι ἐκλέχθηκε, νά γίνει μητέρα τοῦ Κυρίου, ἀκριβῶς, διότι παρέμεινε αἰώνιος φύλακας τοῦ θεϊκοῦ λόγου. Τήν στιγμή πού ἐπισκεύθει τήν Παναγία ὁ Ἀρχάγγελος καί τῆς μετέφερε τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά γεννήσει τόν Χριστό, παρ' ὅλη τήν ἀνθρώπινη ἀπορία της σ' αὐτό τό πρωτάκουστο, ἔσκυψε τό κεφάλι καί σέ στάση ὑπόκλισης ἀπάντησε ταπεινά: **«...Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατά τό ρῆμα σου.»** (Λκ. 1, 28-38). Τό σωτήριο δίδαγμα πού παίρνουμε ἀπό τήν θεάρεστον αὐτή στάση καί τά λόγια τῆς Παναγίας, εἶναι νά τήν μιμηθοῦμε, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί μεῖς νά καταταγοῦμε μετά τῶν ἀκουόντων καί φυλασσόντων τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

SUNDAY OF THE ENTRANCE OF THE VIRGIN (Luke 10:38-42, 11:27-28) 21-11-21

Today, our Church celebrates the great feast of the Entrance of the Virgin Mary into the Temple and turns our minds and hearts to the one is **"the purest temple of the**

Saviour". Last night in the Vespers and also today in the Matins and the Divine Liturgy, we were led mentally to Nazareth and then to the Temple where Joachim and Anna dedicated their daughter **"preparing for divine abode"**. The Epistle and Gospel readings of the feast and the absolutely wonderful hymnology of our Church, with its wonderful theological messages, transported us to another era and another world. The Holy Hymnographers and the Holy Fathers of the Church with many images and parables emphasize the basic truth and glorify the Virgin Mary as the **"temple of the soul of the great King"**. They even compare the Virgin Mary to the Tent of Martyrdom, which was consecrated by Moses at the urging of God with secret deeds and was dedicated to the worship of God (Exodus 40:9-11). We heard today that the Apostle Paul said to the Jews that the Tent of Tabernacle had **"rights of worship."** Why? In the Tent was the Ark of the Covenant, which contained the two divinely-engraved tablets of the Ten Commandments, given by the Only Begotten Son and Word of the living God to Moses. There was also a golden pitcher with the "Mana" that fed the Israelites in the wilderness for forty years. Also inside the Tent was the rod of Aaron, which miraculously sprouted to show the will of God for His worship. Similar references and comparisons are made by the Enlightened Fathers for the Golden Incense burner, the Altar of Bread and the Illuminated lamp. The Israelites came to the Tent to find comfort and encouragement so they could go on with their lives. But what do all of these say to us Christians today? That we have the Virgin Mary, to whom we can turn for help and ask the Mercy of the Lord Jesus. Our Lady, my brothers, has a **"motherly prescence"** before her Lord and God and can help us, as the Church says: "Great things can be achieved by the mediation of a Mother towards the Lord". For this reason, we who are sinners and suffering from the attacks of the devil, sicknesses, and the daily struggle of life in general, turn to the Virgin Mary for help and protection. History and personal experience give us the positive assurance that the Virgin Mary is protecting us through her miraculous grace. It is enough to approach her with faith in the Lord, with reverence and desire to correct ourselves and to progress spiritually; to approach the Virgin Mary with awareness and to acknowledge her as Mother of God for our own salvation. Indeed, my brethren, the Virgin Mary is the most honourable gift of heaven to earth. For through her our Saviour came. The Virgin Mary is the staircase down which God came to earth to save enslaved man and bring him up to heaven. We the people feel the Virgin Mary closer and more familiar to us because she, as a human being, understands our sorrows, our struggle and our problems, and hastens to help us with the grace that God has given her. The Most Holy Theotokos holds this extraordinary position in the Church and in the hearts of Orthodox Christians. It would be remiss to omit a few words about the last two verses in the Gospel of Luke that we hear today. It is a fact that every time the Lord spoke to the crowds, the well-meaning

people admired the wisdom and prudence of His words, and above all the authenticity of His teaching. As the Lord finished His teaching, a woman from the multitude began to praise the Lord's mother. She seems the beginning of the fulfilment of the Virgin's prophecy about her exaltation by the people: **"From now on all generations will call me blessed"**. However, the Lord, agreeing with her, added: **"Blessed are those who hear the word of God and keep it."** These words of the Lord mean: "Indeed I agree! Blessed is my mother, as you say, but I also tell you that blessed is he who hears my divine word and keeps it." Interpreting the words of the Lord, Saint Chrysostom points out that, because she listened to the divine words and kept them, the Virgin was worthy of the divine birth. "The words of the Lord do not show that he rejected His mother, they indicate that the childbirth would not benefit the Virgin in anything, if she did not consider at the same time her obedience to the holy message of God." Thus the Lord encourages the woman to hope that she too, and also every Christian, can become blessed like His mother if she hears the word of God and keeps daily. The blessedness of the Virgin, her highest glory, is that she was chosen to become the mother of the Lord, precisely because she remained an eternal guardian of the divine word. **"And the angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee: blessed art thou among women."** At the moment when the Archangel visited the Virgin Mary and conveyed to her the message of God that she would give birth to Christ, in spite of her human wonder at this unheard-of event, she bowed her head and humbly replied: **"I am the Lord's servant. May your word to me be fulfilled"** (Luke 1:28-38). The saving lesson that we take from the Virgin Mary's divine attitude and words is that we should imitate her in order to enrol ourselves with those who hear and keep the word of God.

Θάνατος-Κηδεία

Τήν περασμένη εβδομάδα, έκοιμήθει ό έκ Χαλκιδικής Μακεδονίας, καταγώμενος άείμνηστος Γεώργιος Δεσποινούδης είς ήλικίαν 91ός έτους. Η έξόδιος άκολουθία έλαβε χώρα στόν Ίερό Ναό μας και ό ένταφιασμός έγινε στό Κοιμητήριον του West Terrace. Ό καφές παρηγορίας, προσφέρθηκε από τήν οικογένεια στην ένοριακή μας αίθουσα. Κατάθεση στεφάνου, έκ μέρους τής Κοινότητας-Ένορίας μας έγινε από τον κ. Άλέξιο Παπακώστα, μέλος του Δ. Συμβουλίου μας. Τόν έπικήδειο έκφώνησε ό π. Νικόλαος Δεσποινούδης, άδελφός του άειμνήστου Γεωργίου.. Οι συμμετέχοντες στην έξόδιο άκολουθία, παράλληλα μέ τίς προσευχές τους, έπρόσφεραν πρός τήν Έκκλησία τά κάτωθι χρηματικά ποσά αντί στεφάνου:

ΝΙΤΣΑ ΜΙΧΟΛΟΥ

§100 ΣΠΥΡΟΣ & ΣΟΥΛΑ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

§100 ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΦΥΡΙΟΣ

10

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΝΙΣΥΡΙΟΣ

10 ΕΛΕΝΗ ΠΑΛΟΥΔΗ

20

Ο π. Μιχαήλ, ο Πρόεδρος, τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν πρὸς τὸν π. Νικόλαο, τὴν σύζυγον τοῦ ἀειμνήστου, τέκνα καί ἐγγόνια, τὰ εἰλικρινῆ τους συλλυπητήρια.

Death-Funeral Last week, George Despinoudis, originally from Halkidiki Macedonia, passed away at the age of 91 years. His funeral took place in our Holy Church and the burial took place in the West Terrace Cemetery. The consolation coffee was offered by the family in our Parish Hall. A wreath was laid on behalf of our Community-Parish by Mr. Alexios Papakostas, member of the Ex. Committee. The Eulogy was delivered by Fr. Nikolaos Despinoudis, brother of the late George Despinoudis. Fr. Michael, the President, the members of the Executive Committee and the Philoptohos extend their sincere condolences to Fr. Nikolaos and the wife, children and grandchildren of the late George Despinoudis.

Δωρεές

Ἰωάννης & Χρ. Κιοσόγλου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Εὐσταθίου Φοινικιότης \$1000
Αἰκατερίνα Μηλιοῦ εἰς μνήμη τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς Μιχαήλ \$200
Οἰκ. Δημητρίου Κοσμᾶ \$200
Οἰκ. Τ. Κουρνιώτη \$40

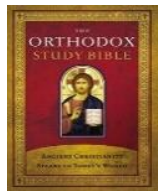
Πολύ εὐχαριστοῦμε τοὺς εὐλαβεῖς δωρητὲς καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοὺς χαρίζει ὑγεία καί ἀνάπαυση στίς ψυχές τῶν ἀειμνήστων.

Many thanks to our devout donors and may the Lord grant them health, and to their loved ones rest for their souls.

Ἄν εἶχαμε τὴν Ἁγία Γραφή ὅπως ἔχουμε τὸ κινητὸ μας

Ἀλήθεια σκεφτήκαμε ποτέ τί θὰ γινόταν στὴν ζωὴ μας, ἐάν μεταχειριζόμεθα τὴν Ἁγία Γραφή ὅπως τὸ κινητὸ μας; Δηλαδή: Ἄν τὴν εἶχαμε μαζί μας παντοῦ καί πάντοτε, ὅπου πηγαίναμε; Ἄν τὴν μεταχειριζόμεθα σάν νά μὴν μπορούσαμε νά

ζήσουμε δίχως αὐτήν; Ἄν γυρνούσαμε πίσω νά τὴν πάρουμε τότε πού θὰ τὴν ξεχνούσαμε; Ἄν «σερφάραμε» σ'αὐτήν συνέχεια καί πολλές φορές τὴν ἡμέρα; Ἄν τὴν χρησιμοποιούσαμε γιὰ νά παίρνουμε τοῦ «Θεοῦ τὰ μηνύματα». Ἄν τίς φράσεις τῆς ὅπως θὰ τίς ἐπιλέγαμε, τίς στέλναμε μέ μηνύματα στοὺς φίλους μας, ἀνάλογα μέ τὸ πρόβλημα καί τοὺς προβληματισμούς τους; Ἄν τὴν χρησιμοποιούσατε καί στίς δικές μας περιστάσεις, ὡς καί στίς περιπτώσεις ἀνάγκης; Καί κάτι ἀκόμη:

Σέ ἀντίθεση μέ τὸ κινητὸ, δέν κινδυνεύεις ἀπὸ ἀκτινοβολίες, ἀλλὰ ἔχεις καί τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ μαζί σου! Σέ ἀντίθεση μέ τὸ κινητὸ, δέν πληρώνεις κανένα λογαριασμό, ἀλλὰ ἔχεις πλούσιες τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ σου! Σέ ἀντίθεση μέ τὸ κινητὸ, ἔχει παντοῦ σῆμα, ἀκόμη καί στά πιό ἀπόκρημα μέρη, γιατί εἶναι πανταχοῦ παρὼν ὁ Θεός. **If we treated the Bible as we do our mobile phone**

Have we ever really wondered what would happen in our lives if we used the Bible just as we use our mobile phone? That is: If we had it with us everywhere and always? If we treated it as if we could not live without it? If we went back to get it every time we forgot it? If we "surfed" continually throughout the day? If we used it to get "God's messages"? If we chose phrases and sent them with messages to our friends, according to their problems and concerns? If we used it in our own circumstances? And something else: In contrast to the mobile phone, we are not in danger of radiation, and we also have the grace of God with us! In contrast to the mobile, we do not pay any bills, and we have the rich gifts of God in our life! In contrast to the mobile, we have connection anywhere we are, even in the most remote places, because God is omnipresent!

Το Ιερό Σαρανταλείτουργο, κατά την διάρκεια της νηστείας των Χριστουγέννων, υπέρ υγείας ζώντων και υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων αδελφών μας.

Στο υπέροχο βιβλίο «Ιωάννης της Κροστάνδης», (έκδ. Ιεράς Μονής Παρακλήτου), διαβάζουμε: «Στην Θεία Λειτουργία τελείται το μυστήριο τής αγάπης. Και ή αγάπη στην ουσία της είναι μεταδοτική. Ή αγάπη, ιδιαίτερα ή θεία, σπεύδει να σκορπίσει το φώς της, την χαρά της όλους... Και συμπληρώνει: ώ αγάπη τελειότατη! ώ αγάπη, πού τα πάντα αγκαλιάζεις! Ω αγάπη ισχυρότατη! Τί να προσφέρουμε σαν ευγνωμοσύνη στον Θεό για την αγάπη Του προς εμάς; Ή αγάπη αυτή βρίσκεται στην θυσία τού Χριστού, πού προσφέρεται για την άπελευθέρωσι όλων από κάθε κακία...».

Και ό μακαριστός π. Παΐσιος, σχετικά με την ανάγκη προσευχής για τούς κεκοιμημένους, έλεγε: «...να αφήνετε μέρος τής προσευχής σας για τούς κεκοιμημένους. Οι πεθαμένοι δεν μπορούν να κάνουν τίποτα (για τούς εαυτούς τους). Οι ζωντανοί μπορούν... Να πηγαίνετε στην εκκλησία λειτουργία, δηλαδή πρόσφορο, και να δίνετε το όνομα τού κεκοιμημένου, να μνημονευθή από τον ιερέα στην προσκομιδή. Επίσης, να κάνετε μνημόσυνα και τρισάγια. Σκέτο το τρισάγιο, χωρίς Θεία Λειτουργία, είναι ελάχιστο.

Το μέγιστο, πού μπορούμε να κάνουμε για κάποιον, είναι το Σαράντα-Λείτουργο. Καλό θα είναι να συνοδευθή και με ελεημοσύνη. Αν έχεις ένα νεκρό, ό όποιος έχει παρρησία στον Θεό, και τού ανάψεις ένα κερι, αυτός έχει υποχρέωση να προσευχηθεί για σένα στον Θεό.

Αν πάλι, έχεις ένα νεκρό, ό όποιος νομίζεις ότι δεν έχει παρρησία στον Θεό, τότε, όταν τού ανάβεις ένα αγνό κερι, είναι σαν να δίνης ένα αναψυκτικό σε κάποιον πού καίγεται (από δίψα). Οι άγιοι δέχονται ευχαρίστως την προσφορά του κεριού και είναι υποχρεωμένοι να προσευχηθούν γι' αυτόν πού το ανάβει. Ο Θεός ευχαρίστως το δέχεται...». (Μαρτυρίες προσκυνητών, Ζουρνατζόγλου Νικ.)

Για την ωφέλεια από τα Ιερά Σαρανταλείτουργα και τα μνημόσυνα, αξιομνημόνευτο είναι και το περιστατικό πού ακολουθεί από το βιβλίο «Θαύματα και αποκαλύψεις από την Θεία Λειτουργία», (έκδ. Ιεράς Μονής Παρακλήτου).

«Κάποιος άρχοντας από την Νικομήδεια αρρώστησε βαριά και, βλέποντας πώς πλησιάζει στον θάνατο, κάλεσε την γυναίκα του για να τής εκφράσει τις τελευταίες του επιθυμίες: Την περιουσία μου να την μοιράσεις στους φτωχούς και τα ορφανά. Τούς δούλους να τούς ελευθερώσεις. Αλλά στους ιερείς δεν θέλω να δώσεις χρήματα για λειτουργίες. Σ' αυτή του την μεγάλη θλίψη ό

ετοιμοθάνατος επικαλέστηκε με πίστη την ευχή τού άββά Ησαΐα, ενός άγιου μοναχού πού ασκήτευε κοντά στην Νικομήδεια, και αμέσως -ώ τού θαύματος!- έγινε καλά. Σηκώθηκε λοιπόν και πασίχαρος έτρεξε στον όσιο. Εκείνος τον καλοδέχτηκε, δοξάζοντας τον Θεό για το μεγάλο θαύμα.

-Θυμάσαι, παιδί μου, τον ρώτησε, ποιά ώρα συνήλθες από την αρρώστια;

-Την ώρα πού επικαλέστηκα την ευχή σου, απάντησε εκείνος. Ό όσιος, με τον φωτισμένο του νου, γνώριζε τί είχε λεχθεί στην διάρκεια τής αρρώστιας του και ξαναρώτησε:

-Άφησες, παιδί μου, χρήματα στους ιερείς, να λειτουργούν για την σωτηρία τής ψυχής σου;

-Όχι, γέροντα. Τί θα είχα να ωφεληθώ άν άφηνα κάτι; Δεν θα πήγαινε χαμένο;

-Μην το λες αυτό.

Ό αδελφόθεος Ιάκωβος γράφει: «Ασθενεί τις έν ύμίν; προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και προσευξάσθωσαν έπ' αυτόν άλείψαντες αυτόν έλαίω έν το ονόματι του Κυρίου και ή ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα, και έγερεί αυτόν ό Κύριος· καν αμαρτίας ή πεποηκώς, άφεθήσεται αύτώ». Να λοιπόν πού οι ευχές των ιερέων είναι αποτελεσματικές, για όποιον τις ζητάει με πίστη. Δώσε τώρα κι εσύ ένα ποσό, για λειτουργίες, και θα λάβεις από τον Θεό την πρέπουσα πληροφορία. Έτσι κι έκανε. Έδωσε χρήματα σ' έναν ιερέα για να του κάνει σαρανταλείτουργο, και γύρισε στον σπίτι του. Όταν συμπληρώθηκαν οι λειτουργίες, μετά από σαράντα μέρες, κι ενώ σηκωνόταν από τον ύπνο, βλέπει ξαφνικά ν' ανοίγουν οι πόρτες του σπιτιού του και να μπαίνουν σαράντα άνδρες έφιπποι, λαμπροί και αγγελόμορφοι, είκοσι από δεξιά και είκοσι από αριστερά. -Κύριοι μου, φώναξε έκπληκτος ό άρχοντας, πώς μπήκατε σε σπίτι ανθρώπου αμαρτωλού; Εμείς οι σαράντα, πού βλέπεις, του απάντησαν εκείνοι, αντιπροσωπεύουμε τις λειτουργίες πού έγιναν για σένα στον φιλόανθρωπο Θεό. Μάς έστειλε Εκείνος, για να σε συνοδεύσουμε μέχρι την εκκλησίας. Πήγαινε μέσα χαρούμενος, χωρίς δισταγμό. Να, με τα πρεσβυτικά χέρια συμπληρώθηκαν οι σαράντα λειτουργίες, πού έγιναν για

να ενωθεί ό Χριστός μαζί σου και να κατοικήσει στην καρδιά σου. Ύστερα από αυτά, ό άρχοντας μοίρασε την περιουσία του σε ευλαβείς ιερείς, για να γίνουν λειτουργίες «υπέρ άφέσεως των αμαρτιών αυτού», διακηρύσσοντας πώς οι θείες λειτουργίες και οι αγαθοεργίες μπορούν να ανεβάσουν την ψυχή του ανθρώπου από τα καταχθόνια στα επουράνια. Εΐναι ή μέγιστη και πιό ίσχυρη προσευχή καθώς άποτελεΐ συμμετοχή στην προσευχή και τή θυσία τού Χριστού. Ό άγιος Κύριλλος Ίεροσολύμων διδάσκει σχετικά: «Μέγιστη ώφέλεια πιστεύουμε ότι θα λάβουν αύτοί, για τούς όποιους δεόμαστε κατά τήν άγια και φοβερή θυσία τής Θείας Λειτουργίας, άκόμα κι άν εΐναι άμαρτωλοί, άφοϋ Χριστόν έσφαγιασμένον υπέρ τών ήμετέρων άμαρτημάτων προσφέρομεν έξιλειούμενοι υπέρ αύτών τε και ήμών τόν φιλόανθρωπον Θεόν». Και ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος: «Δέν νομοθέτησαν τυχαία οί Άπόστολοι να μνημονεύουμε κατά τά φρικτά μυστήρια (Θεία Λειτουργία) τούς κεκοιμημένους. Γνωρίζουν ότι εΐναι πολύ μεγάλη ή ώφέλεια γι' αυτούς». Η έμπειρία μαρτυρεΐ για τή δύναμη αύτής τής προσευχής, πού δέν εΐναι «άτομική προσευχή» αλλά ή προσευχή όλόκληρης τής Έκκλησίας.

Christmas stall

Tea for One - beautiful clear glass pot, cup and saucer with gold design on a gold rimmed plate together with chocolates, tea and biscuits. Or maybe a mason jar filled with chocolates or 'vegan' jubes. All wrapped and ready to give 🌹

